

Iki-ihmisten Pyhäkoulu, Kausi 2

Jakso 5 Kuoleman portit

Sisällys

1. Alkusoitto saksofonilla: Tiellä ken vaeltaa -virrestä.

2. Alkupuhe

Tervetuloa Iki-ihmisten Pyhäkoulun toiselle kaudelle. Keinutuoli on vaihdettu ennakkoon ostettuun keikkalippuun ja metsä huolella hiekoitettuun kivikatuun. Tällä kaudella sinulle esitetäänkin erityisesti yksi kysymys, mitä sinulle kuuluu? Ja koska meidän kaikkien kuulumiset ovat aina erilaisia, emmekä aina voi tietää mitä toiselle ihmiselle todella kuuluu, niin annetaan musiikkikappaleiden kertoa jakso jaksolta joidenkin meistä tuntemuksia. Ja näin pikkuhiljaa käymme läpi eräänlaisen kuulumiskierroksen. Kukahan haluaisi olla seuraavana vuorossa: Ainiin, iki-ihmisiä ovat kaikki, joilla on ikää, ihmisyyttä ja tahto kohti ikuisuutta. No niin, nyt pääsemme jatkamaan.

3. Ain laulain työtäs tee -laulu.

4. Hartaus-tarina

(ihmisten puhetta, veden solinaa, lintujen laulua)

Ja minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari*, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni. Sitä eivät tuonelan portit voita. (Matt.16:18)

(veden solinaa, lintujen laulua)

Tässä jaksossa Jeesus on vienyt opetuslapset lepäämään Jordanin alkulähteille. Olemme siis Filippoksen Kesarean alueella, joka on nimetty roomalaisen hallitsija Filippoksen mukaan. Alue on Jordan-joen vaikutuksesta vihantaa seutua, ja sen myötä muista lähiseuduista eroavaa. Erikoisen alueesta tekee myös alueella asuvien ihmisten uskomukset. He nimittäin uskoivat Jordanin alkulähteillä sijaitsevan luolan, josta Jordanin vedet lähtivät liikkeelle, olevan samalla portti alamaailmaan. Ja tänne, tuonelan porteille, Jeesus oli siis päättänyt tuoda omat opetuslapsensa lepäämään, ja kaikesta päätellen heillä näyttäisikin olevan hyvin syvälliset keskustelut käynnissä.

(veden solinaa)

Kuka minä ihmisten mielestä olen?

Toisten mielestä sinä olet Johannes Kastaja, toisten mielestä Elia, toisten mielestä joku profeetoista.

Entä te? Kuka minä teidän mielestänne olen?

(veden solinaa)

Jordanin varrella levätessä oli nähtävästi hyvä hetki pysähtyä pohtimaan elämän suuria kysymyksiä. Oli aikaa hetki huokaista, ja pohtia kysymystä, joka on lopulta ihmisen elämän yksi tärkeimpiä. Tuolla, tuonelan porteilla, Pietari tunnusti Jeesuksen, olevan Jumalan valittu.

(lintujen laulua)

Sinä olet Messias, elävän Jumalan poika.

(lintujen laulua)

Jeesus tiesi, että Pietari ei ollut tuota oivaltanut omassa viisaudessaan, vaan Isä Jumala oli sen Pietarille kertonut.

Jeesus toteaaakin vastauksena Pietarin uskontunnustukseen, että tuolle kalliolle Hän, Kristus, tulee rakentamaan oman kirkkonsa, eivätkä tuonelan portit tuota kirkkoa tule voittamaan. Kristus on nimittäin

antava tuolle kirkolle taivasten valtakunnan avaimet.
(veden solinaa)

Lepopäivän vietettyään Jeesus alkoi puhua opetuslapsilleen, kuinka hänen oli mentävä Jerusalemiin ja kärsittävä paljon kansan vanhimpien, ylipappien ja lainopettajien käsissä Hänet surmattaisiin, mutta kolmantena päivänä hän nousisi kuolleista. Nyt alkoi kaksi erilaista matkaa: Jeesuksen matka kohti kärsimystä ja kuolemaa – kohti tuonelan portteja, joiden kautta Jeesus joutuisi kuolemansa jälkeen kulkemaan. Hän tulisi konkreettisesti näkemään nuo portit joiden äärellä muutama lepopäivä oli vasta vietetty, ja hän tulisi saarnaamaan tuonelassa olevien ihmisten hengille, ja kertomaan siitä vapautuksesta, jonka hän omalla ristinkuolemallaan oli kaikille valmistanut. Hän tulisi myös nousemaan tuonelan syvyyksistä ylös, otettuaan mukaansa ne, jotka siellä hänen sanomansa olisivat vastaanottaneet.

Toinen matkakin alkoi: Pietarin ja muiden opetuslasten matka kohti lopullista vapautusta, ja taisteluita, joita jokainen heistä joutuisi käymään ennen sitä. Heidän ei tarvitsisi enää kulkea tuonelan porttien kautta, sillä Kristus tulisi kulkemaan sieltä ennen heitä, ja vapauttamaan heidät näiden porttien kohtaamiselta. Tämäkin matka sisältäisi paljon kärsimystä ja lukuisia epäonnistumisia mutta kuoleman ja tuonelan vallasta heidät olisi jo ennen heidän kuolemaansa vapautettu – ja lopulta heidät vapautettaisiin myös kaikesta muusta, mikä heitä on yrittänyt pitää vallassaan. Ja vaikka välillä kuuluisikin kaukaisia pelottavia sanomia tai huhuja valtakuntien tuhosta, niin Kristus tulisi antamaan opetuslapsilleen aina omat lepo hetkensä, tarpeen vaatiessa, vaikka tuonelan porttien vieressä. Heille kun on annettu taivasten valtakunnan avaimet.

(veden liplatusta, hiljenee hiljalleen)

5. Raamatunkohtanosto

Iki-ihmisten pyhäkoulun seuraavassa osiossa nostan samoin kuin viime kaudellakin sattumanvaraisen raamatunkohdan edessäni olevasta sinisestä pussista. Tällä kaudella on ajatuksena pohtia yhdessä kuulijan kanssa näiden raamatunkohtien kautta sitä, millaista voisi olla hyvä elämä. Mieti sinäkin itseksesi, ja toivottavasti pääsemme jakso jaksolta hieman eteenpäin yhdessä tämän aiheen äärellä. Ja se on psalmista 91. *Joka korkeimman suojassa istuu ja Kaikkivaltiaan varjossa yöpyy. Se sanoo: Herra on minun turvani ja linnani, johon minä turvaan.* Itselleni tämä kohta puhuu ainakin sellaisesta kokonaisvaltaisesta Jumalaan turvautumisesta. Ikään kuin siinä arjessakin yövytään Kaikkivaltiaan varjossa ja korkeimman suojassa. Ihminen hahmottaa elämänsä niin, että hän on kaikessa siinä arjessaankin Jumalan käden alla suojassa ja turvassa. On sitten kyse ulkopuolelta uhkaavasta pahasta tai sitten sellaisesta pahasta, jonka kanssa itse kamppailee. Tai on kyse siitä omasta kamppailusta kohti taivaan kotia, niin siinä kaikessa saa olla Jumalan suojaamana ja Jumalan turvaamana. Ja sellaisen luottamuksen kanssa eläminen on varmasti hyvää elämää.

6. Taisteluni -laulu

7. Loppupuhe:

Tänään olemme olleet kuoleman porttien äärellä, ja päätyneet sieltä ristin äärelle. Toisaalta kuoleman porttien äärelläkin voi olla ristin äärellä. Ja ristin äärellä oleminen, on sitten fyysisesti missä tahansa, onkin se kaikkein tärkein asia. Ihminen on monipuolinen ja kokonaisvaltainen luomus, jonka arjen monenlaisiin haasteisiin Isä Jumalalla on aina ratkaisunsa. Ja vaikka työ tulikin aikanaan ihmisen osaksi rangaistuksena, niin ei Hän meitä siinä halua uuvuttaa. Siksi hän on antanut kehotuksen levosta, ja vie omat lapsensa aina tarpeen vaatiessa raikkaiden vesien ääreen lepäämään. Ja Isän Jumalan erikoisalaa on sekin, että ne raikkaat vedet ja lepo hetket voivat yhtä hyvin tapahtua keskellä taistelutannerta kuin vihreiden peltojen keskellä. Lohdutusta ja lepoa kohti Kristuksen seurassa saakin olla matkalla, sillä lohdutuksen kaikkiin kipuihin ihminen saa lopulta Isän Jumalan luona taivaassa. Ja tie sinne on jo avattu,

sillä tuonelan ja kuoleman voittanut Kristus avasi tien, jolla kulkiessa nuo etapit voi ohittaa, ja päästä sinne, minne Isä Jumala ihmisen on alun perin tarkoittanutkin. Hänen luoksensa. Ja matkalla sinne, Kristus korjaa hänen kanssaan kulkevia, ja antaa heille sopivilla hetkillä lepoa, jotta he voivat tehdä sen työn, jonka Kristus heidän tehtäväkseen antaa, laulellen – ja tämä laulu nousee kohti korkeuksia, ristin juurelta.

8. Saksofonilla: Tiellä ken vaeltaa -virrestä.

9. Iki-ihmisten Pyhäkoulun toimitti: käsikirjoitus ja puheisuus pastori Mauno Lehto, musiikki kanttori Maria Suviaro, saksofoni Marko Kokkila. Kuusamon luterilainen seurakunta.